

«Η εν Ελλάδι διακονία μου» (π. Κωνσταντίνος Ι. Κώστας, παπαδάσκαλος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2fRxilz>]

Το Φεβρουάριο του 1977 έρχομαι στην Ελλάδα. Ο (τότε) Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης Διονύσιος με στέλνει στην Αιανή. Θυμάμαι την πρώτη Θ. Λειτουργία στην Αιανή μαζί με τον ιεροδιδάσκαλο Ηλία Κοντό, εφημέριο Ροδίτη και με τον (τότε) Διάκονο Ιλαρίωνα, σημερινό Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος-Ιλαρίωνος. Διακονώ, μέσα από τον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου, το λαό της Αιανής μέχρι το Σεπτέμβριο του 1984 (ευχαριστίες στο λαό της Αιανής εν συνόλω που τον αγάπησα και τον διακόνησα ανυστερόβουλα) οπότεν έρχομαι στο Βελβεντό και αναλαμβάνω τη διακονία (Σεπτέμβριος του 1984) ως Πρεσβύτερος στον Ιερό Ναό του Αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω Βελβεντού με την ευλογία του Επισκόπου και Μητροπολίτου Διονυσίου Ψαριανού.

Την 30ή

Ιανουαρίου του 1993, εορτή των Τριών Ιεραρχών κατά τη Θεία Λειτουργία στον Ι. Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Νικολάου Κοζάνης ο Μητροπολίτης Διονύσιος μου απονέμει το οφφίκιο του “Σταυροφόρου Πρωτοπρεσβυτέρου” και σχολιάζει το ρόλο του παπαδασκάλου στην Παιδεία. Τον ευχαριστώ.

Μετά την εις Κύριον εκδημία (7-12-1997) του Μητροπολίτη Διονυσίου, ορίζεται τοποτηρητής ο Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης Αντώνιος. Ο Σεβ. Αντώνιος επισκέφτηκε την Ενορία, λειτούργησε, κήρυξε και μας ευλόγησε. Τον ευχαριστούμε.

Εκλέγεται και έρχεται στην Κοζάνη Μητροπολίτης ο Αμβρόσιος Γιακαλής. Επί των ημερών του ο Ιερός Ναός του Αγίου Διονυσίου αποκτά ενοριακή υπόσταση και ιδρύεται, με το υπ’ αριθμ. 199 Προεδρικό Διάταγμα, Ενορία με την επωνυμία “Ενορία του Ιερού Ναού Αγίου Διονυσίου Βελβεντού” (Εφημερίς της Κυβερνήσεως, αρ. φύλλου 159 / 26 Ιουν. 2003).

Ο Μητρ. Αμβρόσιος με ορίζει “Αρχιερατικό Επίτροπο της Αρχιερατικής Περιφέρειας Βελβεντού” (Αρχιερατικό Γράμμα, Αριθμ. Πρωτ. 1 / 1-1-2000). Στην Α.Π.Β. περιέχονται οι Ενορίες Βελβεντού, Παλαιογρατσάνου, Καταφυγίου, Αγίας Κυριακής, Πολυφύτου, Πλατανορέματος, Ίμερας και Αύρας, Νεράιδας, Βαθυλάκκου, Μεσιανής και Κουβουκλίων, Λευκάρων). Ένα διακόνημα το οποίο εξακολουθεί να διατηρεί για το πρόσωπό μου και ο νυν Μητροπολίτης κ. Παύλος. Τους ευχαριστώ.

Την 20ή Ιουνίου του 2004 ενθρονίζεται στην Κοζάνη ο σημερινός Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλος. Την 23η Ιανουαρίου του 2006, μνήμη του Αγίου Διονυσίου του εν Ολύμπω, στη Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό στο Βελβεντό, ο Σεβ. κ. Παύλος με χειροθετεί πνευματικό.

Αισθήματα σεβασμού προς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλο επαναλαμβάνοντας τον λειτουργικό λόγο: “Εν πρώτοις μνήσθητι Κύριε του αρχιεπισκόπου ημών Παύλου, ων χάρισαι ταις αγίαις σου Εκκλησίαις εν ειρήνη, σώνον, έντιμον, υγιά μακροημερεύοντα και ορθοτομούντα τον λόγον της σης αληθείας”. Πρώτα να θυμηθείς, Κύριε, τον αρχιεπίσκοπό μας Παύλο και να τον χαρίσεις στις Εκκλησίες σου ειρηνικό, ακέραιο, αξιοσέβαστο, υγιή, πολύχρονο και να διδάσκει ορθά το λόγο της αλήθειας σου.

Αισθήματα χαράς και ευχαριστιών στον Ιερό Ναό του Αγίου Διονυσίου Βελβεντού (από τον μακαριστό παπα-Γιάννη Παπαδημητρίου) σ’ όλους τους διακονήσαντες και διακονούντες σ’ αυτόν ως τα σήμερα, σε όλα τα Εκκλησιαστικά Συμβούλια, σ’ όλους τους ψάλτες, όλους τους νεωκόρους, τις προσφοράρισσες γυναίκες, τους νέους και τις νέες, τους μουσικούς, στις γυναίκες των χορωδιών και στην προετοιμασία των τραπεζών στις ι. πανηγύρεις, σ’ όλους που κοπιάζουν (ηλεκτρολόγους, κηπουρούς, συνεργεία καθαριότητας) για την ευπρέπεια του Ναού και του αύλειου χώρου. Στους ενορίτες όλους. Στους συναδέλφους εκπαιδευτικούς των Σχολείων Βελβεντού, Αιανής, Λιβαδερού, Πλατανορέματος. Σε όλες τις θεσμικές διοικήσεις του πρώην Δήμου (Καποδιστριακής περιόδου) Βελβεντού και του, στη συνέχεια, Δήμου (Καλλικρατικής περιόδου) Σερβίων-Βελβεντού και στα τοπικά Συμβούλια της Δ. Κ. Βελβεντού. Ευχαριστίες στο λαό της γενέτειράς μου εν συνόλω.

Ευγνωμοσύνη και προς την Ιερά Μονή του Αγίου Διονυσίου και τον Ηγούμενό της Αρχιμ. Μάξιμο για τη θετική ανταπόκρισή τους στην κατ’ έτος υποδοχή ιερού λειψάνου του Αγίου Διονυσίου στην Ενορία του στο Βελβεντό, υποδοχή που τελεί υπό την ευλογία του Σεβ. Μητροπολίτη μας.

Στη 40χρονη ιερατική διαδρομή και μέσα στη Χάρη του Θεού είχα και συνεχίζω να έχω δίπλα μου εκλεκτό δώρο Του τη σύζυγο και πρεσβυτέρα μου Αθανασία και τα παιδιά μου, τη Μαρία, το Γιάννη με την Ευγενία. Δοξάζω το Θεό.

Σε όλο αυτό το διάστημα της 40χρονης θητείας με “φόβο Θεού” και με συναίσθηση της αμαρτωλότητάς μου προσπαθώ να ανταποκρίνομαι, το κατά δύναμιν, στο ανατεθέν λειτουργικό και ποιμαντικό διακόνημά μου.

Έχοντας διαρκώς κατά νου το λειτουργικό: “Ουδείς άξιος συνδεδεμένος ταις σαρκικαίς επιθυμίαις και ηδοναίς προσέρχεσθαι ή προσεγγίζειν ή λειτουργείν σοι, Βασιλεύ της δόξης. Το γαρ διακονείν σοι μέγα και φοβερόν και αυταίς ταις επουράνιαις δυνάμεις”. Κανένας από κείνους που είναι δεμένοι με τις σαρκικές επιθυμίες και ηδονές, δεν είναι άξιος να ‘ρχεται και να πλησιάζει και να σε λειτουργεί, ένδοξε Βασιλέα. Γιατί είναι μεγάλο και φοβερό να σε υπηρετούν και σ’ αυτές τις επουράνιες δυνάμεις.

(συνεχίζεται)